



# Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

333.32

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

333.32 "1920"

Szerző:

Cím:

A szükséglakásokról

Forrás:

Népszava

1920  
(Hely)

1920  
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

## A szükséglakásokról.

**Nincs ablaküveg és ajtóvasalás. — Nem lehet beköltözni a szükséglakásokba. — Üres lakások a külső peritériákon.**

A lakásnyomoruság problémáinak megoldása közel két esztendő óta annyi rendelet, rendelkezés, helyesbítés és törvényigazítás látható napvilágot, aminek a nyomdaköltségi árakból már legalább két állami palotát lehetett volna fölépíteni a lakásszükség komoly enyhítésére.

Mert ezek a rendeletek — sem a forradalmi, sem azt ezt követő kormányok lakásrendelkezései — semmiféle enyhülést nem hoztak. Ma éppen olyan kétségbeejtő a lakásnyomoruság, mint volt a háború utolsó éveiben vagy talán az új erkölestelenséggel, a lakásszükségével szembe nem álló állapotok is.

Ezt a problémát nem lehet adminisztratív úton, rendeletekkel megoldani. Nem lehet 10.000 ember kitelepítésével, az 540.000 emberrel megtelepedett fővárosnak lakásügyét még ideiglenesen sem elintézni. Itt a segítségnek egyetlen módja van: nagyarányú és azonnali építkezés. Maguk az állam hivatalos szervei is látják az építkezés megkezdésének elkerülhetetlenségét és ezért közvetett úton felszólítják azokat a háztulajdonosokat, akik telkeiken még a háború előtt építkezésbe fogtak, de nem fejezhették be 1914 óta a megkezdett munkát, hogy esetleges állami megegyezéssel fejezzék be végül a megkezdett építkezéseket. Ez az állami jóakarat azonban nem talált talajra az építkező háztulajdonosoknál. Addig nem hajlandók építkezni, amíg szabad kezet nem kapnak a házbérek megszüntetésére — mert

amint mondják —, nem rezon addig háztulajdonosnak lenni, amíg az állam és nem a háztulajdonos szabja meg a lakások bérét. Sőt akadna állami kölcsön más magánvállalkozók bérházépítkezéseihez is, azonban senki nem akar építtetni. Indokuk nem a munkabérben

vagy az anyaghiányban rejlik, hanem abban a nekik kedvezőtlen számításban, hogy nem számíthatnak évi 12—16.000 koronás béreket egy-egy új kétszobás, most építendő lakásért. Bár történtek már kísérletek, hogy államilag legalább szükséglakások útján oldják meg a lakásnyomoruság problémáját, de ezek a kísérletek sem jártak komoly eredménnyel.

A lakáshivatal miniszteri biztosa, dr. Borsos Endre elhatározta, hogy az „uri házakba betelepedett proletárok kitelepítésére” szükségessé látja a lakásokat építtetni. Erre a célra a cinkotai, a Pongrácz-úti és kelenföldi volt katonai barakokat akarták átépíteni. A munka meg is kezdődött és a régi katonai barakokat apró egy- és kétszobás lakásrészekre osztották — barakokként közel 18 millió költséggel —, de nem tudták a kitelepítést megkezdni, mert az utolsó pillanatban értesültek, hogy sem eleget üveg, sem ajtó, ablakok gyártásához szükséges anyag, sem pedig elég vasalás nem áll az átalakításokat végzők rendelkezésére.

Igy a horribilis költségekkel megépített szükséglakások közel hét hónap óta nem adhatók át a közhasználatnak. Hét hosszú hónap óta okvetlen lehetett volna üveget és valenese sem elintézni. Itt a segítségnek csak egy módja van: nagyarányú és azonnali építkezés. Maguk az állam hivatalos szervei is látják az építkezés megkezdésének elkerülhetetlenségét és ezért közvetett úton felszólítják azokat a háztulajdonosokat, akik telkeiken még a háború előtt építkezésbe fogtak, de nem fejezhették be 1914 óta a megkezdett munkát, hogy esetleges állami megegyezéssel fejezzék be végül a megkezdett építkezéseket. Ez az állami jóakarat azonban nem talált talajra az építkező háztulajdonosoknál. Addig nem hajlandók építkezni, amíg szabad kezet nem kapnak a házbérek megszüntetésére — mert

Budapest lakásnyomorusága szoros és szorosan összefüggésben áll az elkövetkezendő nyár járványos betegségeivel. Amíg ilyenek a lakásvizonyok, hiába lesznek — ha lesznek — preventív egészségügyi intézkedések. A zsúfolt tömeglakások epidémiák fészkei maradnak. A nyári epidémiák hatékony megelőzését a szükséglakások rendbehozásával kell biztosítani. Közel 10.000 szükséglakás 2—3 heti munkával előteremthető és így közel 10.000 család jutna minden körülmények között egészségesebb hajlékhoz, mint aminő ma a Nagydiófa- és Kisstáció-utca környékén nyomortanyáin bérelt ágyaikkal, bacillusfészkeikkel rendelkezésükre áll.

s háziyomdaja 1919.